

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 156/2025-40

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o spojených ústavných sťažnostiach sťažovateľiek **CEDIS s.r.o.**, Galvaniho 15/A, Bratislava, IČO 50 607 383 (Rvp 178/2025), a **Consulting CED s.r.o.**, Galvaniho 15/A, Bratislava, IČO 46 873 490 (Rvp 179/2025), zastúpených Advokátska kancelária SEMANČÍN & PARTNERS s. r. o., Bottova 2A, Bratislava, proti rozhodnutiu predsedu Úradu pre verejné obstarávanie sp. zn. 14724-9000/2024 z 18. novembra 2024 (v spojení s opravou zrejmej nesprávnosti z 22. novembra 2024) a proti postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, takto

r o z h o d o l :

1. Návrhom na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia a návrhom na nariadenie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavné sťažnosti **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci

1. Sťažovateľky sa samostatne podanými ústavnými sťažnosťami doručenými ústavnému súdu 22. januára 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojich základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 13 ods. 4 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) totožným rozhodnutím predsedu Úradu pre verejné obstarávanie vydaným v konaní o preskúmanie právoplatného rozhodnutia Úradu pre verejné obstarávanie (ďalej len „ÚVO“) o námietkach proti vylúčeniu sťažovateľiek (ako členiek uchádzača – skupiny dodávateľov „Združenie MOST“) z verejného obstarávania vedeného mestom Trenčín pre predmet nadlimitnej zákazky „Zelený most

– ulica (Fiesta)“. Sťažovateľky navrhujú napadnuté rozhodnutie zrušiť a priznať im primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 eur pre každú z nich a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľky navrhujú predbežne odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia a nariadiť dočasné opatrenie, ktorým ústavný súd uloží mestu Trenčín a spoločnosti [REDAKOVANÉ], aby „sa zdržali akéhokoľvek plnenia a úkonov z uzatvorenej Zmluvy o dielo zo dňa 16. januára 2025.“.

3. V konaní o preskúmanie úkonov kontrolovanom na základe námietok uchádzača (združenia, ktorého sa zúčastňujú sťažovateľky) proti jeho vylúčeniu z verejného obstarávania ÚVO opakovane rozhodol, že vylúčenie združenia z dôvodu mimoriadne nízkej ponuky a negatívnych referencií zakladá protiprávny stav, námietkam vyhovel a nariadil mestu Trenčín ako kontrolovanému obstarávateľovi zaradiť ponuku združenia, ktorého členmi sú sťažovateľky, do procesu verejného obstarávania a opätovne vyhodnotiť splnenie podmienok uchádzačmi a vyhodnotiť ponuky. Mesto Trenčín po zrušení jeho dvoch rozhodnutí o vylúčení opätovne požiadalo uchádzača o vysvetlenie neprimerane nízkej ponuky a vyjadrenie sa k negatívnym referenciám na účely vyhodnotenia splnenia stanovených podmienok účasti na verejnom obstarávaní a vyhodnotenia ponúk v zmysle pokynov ÚVO. Dňa 16. augusta 2024 mesto Trenčín ako obstarávateľ vydalo v poradí tretie rozhodnutie o vylúčení uchádzača a jeho ponuky z procesu verejného obstarávania. Toto rozhodnutie napadli sťažovateľky námietkami proti vylúčeniu, o ktorých rozhodol ÚVO rozhodnutím č. 13223-6000/2024 z 2. októbra 2024 podľa § 175 ods. 1 písm. a) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“) opäť tak, že nariadil zrušiť rozhodnutie mesta Trenčín zo 16. augusta 2024 o vylúčení ponuky združenia, zaradiť ponuku späť do procesu a opätovne vyhodnotiť ponuku z hľadiska mimoriadne nízkej ponuky a opätovne vyhodnotiť podmienky, ktoré by mohli zakladať dôvod na vylúčenie (negatívne referencie, pozn.), a to do 60 dní od doručenia rozhodnutia. Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný (§ 175 ods. 11 zákona o verejnom obstarávaní).

4. Mesto Trenčín podalo 14. októbra 2024 podnet v zmysle § 177 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní na preskúmanie tohto právoplatného rozhodnutia ÚVO jeho predsedom. Napadnutým rozhodnutím predsedu ÚVO (v spojení s opravou zrejmej nesprávnosti) v konaní o preskúmanie právoplatného rozhodnutia ÚVO o námietkach sťažovateľiek podľa § 177 ods. 3 a 4 zákona o verejnom obstarávaní zmenil právoplatné rozhodnutie ÚVO č. 13223-6000/2024 z 2. októbra 2024 tak, že predseda ÚVO námietky navrhovateľa zamietla.

II.

Sťažnostná argumentácia

5. V dôsledku absencie akýchkoľvek prostriedkov súdnej ochrany sa sťažovateľky obrátili na ústavný súd s návrhom na zrušenie napadnutého rozhodnutia predsedu ÚVO bez náhrady. V sťažnostiach namietajú najmä zmätočnosť až nulitu napadnutého rozhodnutia spôsobenú nesprávnosťami v označení zrušeného rozhodnutia vo výroku aj v záhlaví. Opravu zrejmej nesprávnosti, ktorú vykonal predseda ÚVO listom z 22. novembra 2024 nepovažujú sťažovateľky za prípustnú a dostatočnú. Poukazujú na to, že ide o opravu čísla preskúmaného rozhodnutia

aj dátumu jeho vydania priamo vo výroku, čo nezodpovedá podmienkam prípustnosti opravy zrejmej nesprávnosti a chyby v písaní, ktorá by mala byť len jednotlivým pochybením v čísle alebo písmene. Poukazujú na to, že nesprávne uvedené rozhodnutie označuje iné (skoršie) rozhodnutie v tej istej veci (totožné verejné obstarávanie, námietky sťažovateľiek), ktoré reálne existuje a nebolo zrušené.

Sťažovateľky ďalej namietajú odňatie možnosti konať pred administratívnym orgánom druhého stupňa (predseda ÚVO), pretože neboli oboznámené s podkladom jeho rozhodnutia a nemali sa možnosť k nemu vyjadriť pred vydaním napadnutého rozhodnutia.

Sťažovateľky považujú zmenu rozhodnutia za nezlučiteľnú s požiadavkami právneho štátu, predvídateľností rozhodnutí a právnej istoty, keďže ÚVO ako orgán prvého stupňa trikrát rozhodol v ich prospech a predseda ÚVO prekvapivo rozhodol opačne. V dôsledku uvedeného namietajú aj porušenie zákazu diskriminácie v procese verejného obstarávania a zásady rovnosti.

V súvislosti s neústavnosťou napadnutého rozhodnutia, najmä porušenia práva na spravodlivé administratívne konanie a inú právnu ochranu, namietajú aj porušenie svojho vlastníckeho práva, práva na podnikanie a férovú hospodársku súťaž.

6. Ústavný súd uznesením sp. zn. PLs. ÚS 9/2025 z 29. januára 2025 spojil sťažnosti sťažovateľiek vedené pod sp. zn. Rvp 178/2025 a sp. zn. Rvp 179/2025 na spoločné konanie z dôvodu hospodárnosti konania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd spojené ústavné sťažnosti sťažovateľiek predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

A. K prípustnosti ústavnej sťažnosti:

8. Sťažovateľky namietajú vady napadnutého administratívneho rozhodnutia (zmätočnosť) a vady postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu (odňatie možnosti konať pred správnym orgánom). Uvedené námietky spadajú do rámca základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorú v predmetnej veci poskytoval orgán verejnej moci – predseda ÚVO z dôvodu zverenia tejto právomoci zákonom o verejnom obstarávaní. Podľa čl. 46 ods. 2 poslednej vety ústavy z právomoci súdu nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Podľa § 177 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní rozhodnutie predsedu ÚVO o preskúmaní rozhodnutia (ÚVO vydaného v rámci prvého stupňa administratívneho konania) nie je preskúmateľné súdom. Preskúmaniu správneho súdu by podliehalo len také rozhodnutie predsedu ÚVO, ktorým sa ukladá povinnosť. V prípade sťažovateľiek napadnuté rozhodnutie

predsedu ÚVO zmenilo rozhodnutie orgánu prvého stupňa tak, že námietky predseda ÚVO zamietla. K uloženiu povinnosti nedošlo a súdny prieskum je tak vylúčený.

9. Legislatívna konštrukcia vylučujúca súdny prieskum (na úrovni správneho súdnictva, pozn.) rozhodnutia predsedu ÚVO, ktoré sa z povahy veci týka základného práva na inú právnu ochranu, vykazuje *prima facie* znaky pnutia s čl. 46 ods. 2 poslednou vetou ústavy. Osobitne nekonceptnosť takejto úpravy podčiarkuje fakt, že rozhodnutie ÚVO ako správneho orgánu 1. stupňa s totožným výrokom (námietky zamietla) by preskúmaniu správnym súdom podliehalo (§ 175 ods. 11 zákona o verejnom obstarávaní). Zmenu výroku rozhodnutia prvého stupňa po jeho právoplatnosti predsedom ÚVO však napadnúť správnu žalobou nemožno. Predseda ÚVO pri výkone jemu zverenej právomoci – rozhodovaní v konaní o preskúmanie právoplatného rozhodnutia (ak neuloží povinnosť, pozn.) teda nepodlieha kontrole súdnej moci, čo vyvoláva pochybnosť o naplnení požiadaviek právneho štátu. Pre celistvosť pohľadu ústavný súd dopĺňa, že v prípade, ak by ÚVO v prvom stupni námietky zamietol a v konaní o preskúmanie rozhodnutia predsedom ÚVO by došlo k zmene a uloženiu povinnosti kontrolovanému obstarávateľovi zahrnúť uchádzača do procesu výberu, v takom prípade by obstarávateľ mal oprávnenie podať správnu žalobu. Keďže obstarávateľom je obvykle osoba nakladajúca s verejnými financiami (orgány štátu, samosprávy, právnické osoby s majetkovou účasťou štátu a pod.), zákonodarcom zvolená konštrukcia poskytuje súdnu ochranu osobám s verejnoprávnym prvkom vo väčšom rozsahu ako súkromným fyzickým osobám a právnickým osobám vylúčeným z procesu obstarávania, a to v kontrolnom procese nakladania s verejnými financiami zo strany štátu. Hodnotové zameranie právneho štátu sa tak javí ako zásadne zdeformované. Účelom správneho súdnictva je totiž poskytovať súdnu ochranu fyzickým osobám a právnickým osobám, vo vzťahu ku ktorým vykonáva štát svoje vrchnostenské právomoci v nerovnom postavení.

10. Sťažovateľky však nevyužili svoje oprávnenie podľa čl. 127 ods. 5 ústavy a senátu ústavného súdu nenavrhlí, aby podal návrh na začatie konania o súlade § 177 ods. 6 poslednej vety zákona o verejnom obstarávaní s ústavou. Senát ústavného súdu je v prípade podania návrhu na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 ústavy viazaný rozsahom návrhu sťažovateľa (§ 131 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Ústavnému súdu preto neostáva iné, ako rešpektovať prezumpciu ústavnosti dotknutého ustanovenia.

11. Nedokonalosť právnej úpravy v právnom štáte nemôže byť na ťarchu adresátov právnej normy, ale len štátu (a jeho aparátu), ktorý nedokonalosť právnej úpravy spôsobil. Zároveň nemožno spravodlivo požadovať od osoby dotknutej na jej právach rozhodnutím orgánu verejnej moci, aby sa dožadovala súdnej ochrany v rozpore s explicitným znením zákonnej normy, ktorá jej súdnu ochranu nepriznáva. Na druhej strane od správneho súdu nemožno požadovať, aby si za použitia ústavne súladného výkladu atrahoval právomoc, ktorú mu zákonodarca explicitne upiera. Z uvedených dôvodov ústavný súd pripustil prieskum napadnutého rozhodnutia na základe ústavnej sťažnosti sťažovateľiek, aby tak materiálne naplnil požiadavku ochrany ústavných práv súkromných právnických osôb, ktoré sa naň obrátili so svojimi sťažnosťami, a aby tak naplnil dikciu zákazu odmietnutia spravodlivosti.

B. K návrhu na odklad vykonateľnosti a nariadenie dočasného opatrenia:

12. Sťažovateľky formulovali svoj návrh na nariadenie dočasného opatrenia tak, že sa domáhajú toho, na čo ústavný súd nemá právomoc. Vo vzťahu k tretím osobám odlišným od orgánu verejnej moci, ktorého rozhodnutie je predmetom prieskumu ústavného súdu, môže ústavný súd uložiť len povinnosť zdržať sa výkonu tých oprávnení, ktoré tretím osobám priznáva priamo ústavnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutie (individuálny právny akt). Sťažovateľky požadovali uloženie povinnosti zdržať sa výkonu oprávnení zo súkromnoprávnej zmluvy o dielo uzavretej medzi dvomi subjektmi odlišnými od orgánu verejnej moci, a preto návrhu na nariadenie takéhoto dočasného opatrenia ústavný súd nevyhovел z dôvodu nedostatku právomoci (výrok 1 uznesenia).

13. Vo vzťahu k návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia ústavný súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie vzhľadom na znenie jeho výroku (mení rozhodnutie tak, že námietky zamietá) nie je nadané vykonateľnosťou, nemá túto vlastnosť, pretože neznie na plnenie, ktoré by bolo možné vykonávať. Do úvahy by tak prichádzal len odklad právoplatnosti, ktorý sťažovateľky jednak nenavrhujú a jednak na odloženie právoplatnosti napadnutého rozhodnutia nie sú splnené podmienky. Jednou z nich je potreba dočasnej úpravy pomerov na čas do rozhodnutia ústavného súdu v merite. Vzhľadom na to, že ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažností dospel k záveru o ich zjavnej neopodstatnenosti (z dôvodov uvedených ďalej), nie je daná ani potreba dočasnej úpravy pomerov formou odloženia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Z uvedených dôvodov návrhom sťažovateľiek na odklad vykonateľnosti ústavný súd nevyhovел (výrok 1 uznesenia).

C. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

14. Sťažovateľky namietajú porušenie svojho práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Napadnuté je administratívne (správne) konanie, nie súdne konanie. Garancie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru preto vecne nie sú aplikovateľné na vec sťažovateľiek. Namietané porušenie týchto práv je zjavne neopodstatnené, preto ústavný súd ústavné sťažnosti v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

D. K namietanému porušeniu základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 13 ods. 4 ústavy:

15. Napriek tomu, že v tejto veci sťažovateľky nemali k dispozícii prieskum napadnutého rozhodnutia v správnom súdnictve, ústavný súd nemôže nahrádzať správny súd prvého stupňa či plniť jeho funkciu. V súlade so svojimi kompetenciami preto podrobí napadnuté rozhodnutie prieskumu z hľadiska jeho ústavnej udržateľnosti. Posúdi teda, či účinky napadnutého rozhodnutia sú zlučiteľné s obsahom základného práva sťažovateľiek na inú právnu ochranu a či zodpovedá napadnuté konanie požiadavkám riadne poskytnutej právnej ochrany ako celok. Z uvedených dôvodov nepovažuje za potrebné ani parafrázovať obsah napadnutého rozhodnutia, ktorý je sťažovateľkám aj predsedovi ÚVO známy a v konkrétnostiach naň odkazuje.

16. Sťažovateľky vyčítajú napadnutému rozhodnutiu jeho zmätočnosť, prípadne nulitu z dôvodu nesprávnosti uvedenia čísla a dátumu rozhodnutia vo výroku, ktorá bola opravená dodatočným

listom ako oprava zrejmej nesprávnosti. Sťažovateľky nesúhlasia s vykonaním opravy zrejmej nesprávnosti, ktorú považujú za neprípustnú. Pôvodné pochybenie považujú za neodstrániteľné a spôsobujúce nezrozumiteľnosť rozhodnutia.

17. Ústavný súd zastáva názor, že pojem oprava zrejmej nesprávnosti je potrebné vykladať aj s prihliadnutím na stav technického pokroku. Zrejma nesprávnosť je z hľadiska teórie definovaná ako nesprávnosť vo vyhotovení písomného textu rozhodnutia, ktorá vznikla v dôsledku okamžitého zlyhania ľudského faktora. Vzhľadom na štandardné využívanie výpočtovej techniky pri vyhotovovaní písomných rozhodnutí nemožno vylúčiť, že dôsledkom okamžitého zlyhania ľudského faktora (napríklad pri kopírovaní a vkladaní textu) dôjde k nesprávnosti aj vo väčšom rozsahu, ako je jednotlivé písmeno alebo číslica. Pri posúdení, či ide o nesprávnosť zrejmu, je potrebné vychádzať z obsahu celého rozhodnutia, teda či v spojení s odôvodnením rozhodnutia je možné ustáliť zrozumiteľný obsah, ktorý je zřejmý priemernému adresátovi rozhodnutia. Už z 1. odseku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zřejmé správne číslo a dátum rozhodnutia, ktoré je predmetom prieskumu predsedu ÚVO. Nesprávnosť preto považuje ústavný súd za zrejmu, ktorú bolo prípustné napraviť v procese opravy zrejmej nesprávnosti. V spojení s opravou z 22. novembra 2024 niet pochyb o tom, ktoré rozhodnutie ÚVO je zmenené. Námietku zmätočnosti napadnutého rozhodnutia preto považuje ústavný súd za zjavne neopodstatnenú. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že nie každá vada v postupe orgánu verejnej moci alebo jeho rozhodnutia má ústavne relevantnú intenzitu. Ústavný súd zasahuje do preskúmaných rozhodnutí zásadne vtedy, ak odstránenie zisteného nedostatku môže viesť k zlepšeniu právnej pozície sťažovateľa, čo nie je tento prípad.

18. Sťažovateľky ďalej namietajú odňatie možnosti konať v konaní o preskúmanie právoplatného rozhodnutia ÚVO, keďže sa nemohli oboznámiť a vyjadriť k podkladu rozhodnutia predsedu ÚVO pred jeho vydaním.

19. Dôvodom na zrušenie rozhodnutia vydaného v administratívnom konaní už na úrovni správneho súdu je len také porušenie ustanovení zákona o administratívnom konaní, ktoré je podstatné a spôsobilé sa negatívne prejavíť na obsahu vydaného rozhodnutia, a preto je v prípade tvrdenej vady odňatia možnosti konať predmetom posúdenia v konkrétnej veci, z akého podkladu správny orgán vychádzal a čo pri svojom rozhodovaní zohľadnil. Ak bola účastníkovi konania poskytnutá primeraná možnosť, aby uplatňoval svoje právo vyjadriť sa ku skutkovému stavu a navrhovať vykonanie dôkazov, nemožno uzavrieť, že by boli ustanovenia o konaní porušené natoľko podstatným spôsobom, aby to zakladalo potrebu zrušenia správnu žalobou napadnutého rozhodnutia.

20. V tejto súvislosti ústavný súd považuje za relevantné, že sťažovateľkám bolo 31. októbra 2024 doručené oznámenie predsedu ÚVO o začatí konania o preskúmanie rozhodnutia podľa § 177 zákona o verejnom obstarávaní z 28. októbra 2024. Mali vedomosť o tomto konaní a mohli uplatňovať svoje procesné oprávnenia (nahliadať do spisu, vyjadrovať sa). Pri posudzovaní rozsahu procesných oprávnení sťažovateľiek a možnosti ich realizácie je nevyhnutné reflektovať aj osobitnú povahu konania. V tomto konaní je predmetom preskúmania právoplatné rozhodnutie ÚVO o námietkach. Práve z dôvodu tejto mimoriadnej povahy konania (ekvivalent mimoodvolacieho konania vo všeobecnom správnom konaní, pozn.) je predseda ÚVO viazaný skutkovým a právnym stavom, aký bol v čase vydania preskúmaného rozhodnutia ÚVO o námietkach. Neskoršie zmeny

v skutkovom stave po vydaní prvostupňového rozhodnutia nemôže predseda ÚVO zohľadniť a nemôžu byť dôvodom zmeny preskúmaného rozhodnutia (§ 177 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní). Tieto špecifiká majú za následok, že podklad napadnutého rozhodnutia je tvorený podkladom rozhodnutia ÚVO o námietkach. Sťažovateľky teda mali možnosť sa oboznámiť a vyjadriť k podkladu rozhodnutia už v konaní ÚVO o námietkach. Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že právne posúdenie opakovane poskytnuté ÚVO kladie na obstarávateľa neprimerané požiadavky, ktoré idú nad rámec požiadaviek stanovených judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie a sú s ňou v rozpore, čo viedlo k zmene rozhodnutia. Predseda ÚVO v napadnutom konaní teda neobstarával žiadne nové dôkazy a nevykonával žiadne ďalšie dokazovanie mimo listín už obsiahnutých v spise ÚVO. Námietku odňatia možnosti konať pred správnym orgánom ústavný súd preto vyhodnotil ako zjavne neopodstatnenú.

21. Pokiaľ ide o namietané narušenie právnej istoty sťažovateľiek, ústavný súd pripomína, že sprísnená ochrana právnej istoty účastníka konania sa vzťahuje na súdne konanie. V takom prípade je právoplatne nastolený stav právnej istoty možné meniť z dôvodu iného právneho posúdenia len v prípade zásadných excesov, ako napr. justičný omyl. V súvislosti s právom na inú právnu ochranu nie je požiadavka právnej istoty natoľko prísna. Prostredníctvom poskytovania inej právnej ochrany sa realizuje praktický výkon verejnej správy. V administratívnom konaní je preto oprava nezákonností správnych rozhodnutí nadradená právnej istote účastníkov konania. Ako príklad možno uviesť oneskorene podané odvolanie, ktoré je štandardne posudzované ako podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania (možno podať do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia). Zákonodarca v súvislosti s právnou istotou apeluje len na to, aby právoplatne nadobudnuté práva účastníkov boli čo najmenej zasiahnuté zmenou alebo zrušením právoplatného rozhodnutia. Narušenie právnej istoty v administratívnom konaní preto ústavný súd nehodnotí ako ústavne relevantný zásah do práva na inú právnu ochranu sťažovateľiek, ktorý by bol spôsobilý odôvodniť zásah do napadnutého rozhodnutia zo strany ústavného súdu.

E. K námietke porušenia čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 35 ods. 1 a čl. 55 ods. 1 ústavy:

22. Porušenie základných práv na vlastníctvo a na podnikanie sťažovateľky argumentačne odvíjajú od porušenia ich procesných práv v administratívnom konaní, ktoré ústavný súd nezistil. Námietky sťažovateľiek proti ich vylúčeniu z procesu verejného obstarávania boli zamietnuté v súlade so zákonom a ústavne udržateľným spôsobom. Dopad takéhoto zákonného vylúčenia na ich podnikateľskú činnosť a vlastníctvo nemožno považovať za porušenie ich označených substantívnych práv, a preto ústavný súd sťažnosti v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnené podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

23. Článok 55 ods. 1 ústavy deklaruje, že hospodárstvo Slovenskej republiky sa zakladá na princípoch sociálne a ekologicky orientovanej trhovej ekonomiky. Uvedené ustanovenie neobsahuje žiadne konkrétne subjektívne právo garantované sťažovateľkám, ktoré by mohlo byť priamo dotknuté ich vylúčením z verejného obstarávania. Aj v tejto časti preto považuje ústavný súd ústavné sťažnosti za zjavne neopodstatnené podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

24. V závere ústavný súd konštatuje, že sa oboznámil s obsahom napadnutého rozhodnutia, ktoré rozsiahlo a dôkladne argumentuje vo vzťahu k zmene právneho posúdenia námietok sťažovateľiek proti ich vylúčeniu z procesu verejného obstarávania. Právny názor predsedu ÚVO vychádza

z relevantnej a aktuálnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, ktorá je pre vnútroštátne orgány aplikujúce právo záväzná a ktorá je v prejednávanom prípade použitá príliehavo. Napadnuté rozhodnutie zrozumiteľne a logicky vysvetľuje, v čom považuje skoršie hodnotenie ÚVO za nesprávne a z akých dôvodov. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto považuje ústavný súd za dostatočné a ústavne akceptovateľné.

25. Keďže ústavný súd ústavné sťažnosti ako celok odmietol (výrok 2 uznesenia), bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľiek uplatnenými v petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu